



Arrestnummer

C1 1446 / 2025

Repertoriumnummer

2025 / 3658

Datum van uitspraak

7 november 2025

Notitienummer griffie

Notitienummer parket-generaal

2025/PGG/269

2025/VJ11/153

VERSTEK

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2025/PGG/269 - 2025/VJ11/153

Not.nr. DE.63.LE.004026/23

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. _____ (RRN _____),
 met Belgische nationaliteit,
 geboren _____
 wonende te _____
 - beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt:

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

doden van dieren

Bij inbreuk op artikel 35 laatste lid van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, uitgezonderd bij overmacht handelingen gepleegd te hebben die niet door deze wet zijn voorzien en waardoor een dier zonder noodzaak is omgekomen of zonder noodzaak een vermindering, en letsel of pijn heeft ondergaan, **meer** bepaald een hond in een flat te hebben gestoken en deze van ontbering te hebben laten sterven.

te in de periode van 1 januari 2023 tot en met 17 mei 2023

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 40 van de voormelde wet van 14 augustus 1986 het recht te worden ontzegd om definitief of voor een termijn van een maand tot vijf jaar dieren van één of meer soorten te houden

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 26 november 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt *voor de enige tenlastelegging:*

*tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **2.800,00 EUR**, zijnde **350,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Legt *voor een termijn van **5 jaar verbod** op tot het houden van dieren van eender welke soort.*

Veroordeelt *tot betaling van:*

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR*

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 35,90 EUR.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 13 december 2024 door de beklaagde
- 18 december 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 11 september 2025 in het Nederlands het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, advocaat-generaal.

Hoewel regelmatig gedagvaard om te verschijnen voor het hof, was de beklaagde _____ niet aanwezig en werd zij ook niet vertegenwoordigd door een advocaat. Zo geschiedde de procedure voor het hof ten aanzien van haar bij verstek.

2. De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 26 november 2024 werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. Hetzelfde geldt voor het indienen van de grievenformulieren.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “*grievenformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk over de schuld en de strafmaat.

In het door het openbaar ministerie ingediende “*grievenformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grief tegen het voormeld vonnis wordt ingebracht, namelijk met betrekking tot de strafmaat.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof

vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De te last gelegde feiten waren strafbaar gesteld door artikel 35, eerste lid, Dierenwelzijnswet. Sinds 12 juli 2024 zijn deze feiten als een inbreuk op artikel 6 Vlaamse Codex Dierenwelzijn strafbaar gesteld door artikel 66 Vlaamse Codex Dierenwelzijn.

4. De schuld van de beklaagde aan de enige telastlegging is voor het hof bewezen gebleven. Het hof neemt om dit te beslissen het feitenrelaas en de schuldoverwegingen van de eerste rechter over, namelijk als volgt:

"1. Overzicht van de feiten

1. Beklaagde huurde via [redacted] een flat in [redacted]

Op 17 mei 2023 waren er werken aan de gang aan het flatgebouw. Op 17 mei 2023 werd de politie verzocht om ter plaatse te gaan in haar flat omdat de werkmannen stank opmerkten uit haar flat en er vliegen aan de binnenkant van het raam zaten. Beklaagde was niet bereikbaar en de politie kreeg een loper van de mensen van [redacted]

Bij het openen van de flat kwam er een misselijkmakende stank uit de woning en bleken er duizenden bromvliegen te vertoeven in de flat. De flat leek niet bewoond. Aan de deur van de woonkamer hingen grote spinnenwebben. De vloer van de woonkamer plakte en er waren overal bruine plekken. Overal lagen uitwerpselen van dieren en er kropen beestjes over de grond. Overal stonden vuilniszakken propvol met afval. Uit één van de zakken lekte een bruin sopje. In deze zak zat een dode hond in verregaande staat van ontbinding.

Via de mensen van [redacted] vernam de politie dat beklaagde al een hele tijd bij haar vriend [redacted] zou wonen even verderop in de straat. Toen de politie zich aan het ontsmetten was aan de brandweerwagen wandelden beklaagde en haar vriend voorbij. Ze stelde op 12 mei 2023 een laatste keer in haar woning geweest te zijn. Toen de politie stelde dat dit onmogelijk was en er gevraagd werd naar haar hond, begon ze rond de pot te draaien en dingen te vertellen die niet ter zake deden. Beklaagde verklaarde op 12 mei 2023 een laatste keer contact te hebben gehad met haar dierenarts voor haar hond. De dierenarts stelde echter dat zij al maanden niets meer gehoord had van beklaagde. Uiteindelijk gaf beklaagde toe dat de hond al meer dan een maand dood was. Ze had hem in haar flat gestoken en er niet meer naar omgekeken tot hij dood was. Toen de hond dood was, had ze hem in een plastieken zak gestoken. Ze had niet genoeg geld om de dode hond te laten ophalen door een dierenarts.

(...)

2. Bespreking van de schuldvraag

1. *Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het stellen van handelingen waardoor een dier zonder noodzaak is omgekomen, meer bepaald door haar hond in een flat te hebben gestoken en die daar van ontbering te laten sterven in de periode van 1 januari 2023 tot en met 17 mei 2023.*

Beklaagde betwist de feiten. Er zou geen bewijs voorliggen dat de hond van ontbering zou zijn gestorven. Het was niet uit te sluiten dat de hond om een andere reden was gestorven. Beklaagde zou tot de dood zeer goed voor haar hond gezorgd hebben. De verklaring die zij zou afgelegd hebben ter plaatse op 17 mei 2023 zou niet correct zijn. Zij is intellectueel niet sterk, was onder de indruk van de politie en had zich uit angst laten beïnvloeden waardoor zij dingen zei die niet waar zijn.

2. *Voor de rechtbank is de tenlastelegging wel degelijk bewezen. Bij de ondervraging ter zitting kon beklaagde geen duidelijke uitleg geven over de dood van de hond. De hond zou plots dood geweest zijn nadat ze nochtans wel gezien had dat hij op korte termijn begon te vermageren. Zij was niet naar de dierenarts geweest omdat ze daarvoor geen geld had.*

Haar verklaring dat de hond weliswaar alleen in haar woning woonde, maar dat zij driemaal per dag langskwam om eten te geven en met de hond te gaan wandelen is volstrekt ongeloofwaardig. De toestand van de woning die vol uitwerpselen lag en in verre verloederde staat was, toont aan dat beklaagde haar hond daar zeer lange tijd in eenzaamheid en ontbering achterliet.

Beklaagde kon de rechtbank er niet van overtuigen dat haar initiële verklaring dat zij de hond in de flat achterliet en er niet meer naar omkeek tot hij dood was, niet met de waarheid zou overeenstemmen.

Gelet op:

- *de vaststellingen ter plaatse op 17 mei 2023 waarbij een dode hond in een zak werd aangetroffen in een woning vol stank, vliegen, spinnenwebben, bruine vlekken, uitwerpselen van dieren, rondkruipende beestjes en afvalzakken;*
- *de verklaring van beklaagde op 17 mei 2023 dat zij de hond in haar flat had gestoken en er niet meer naar had omgekeken tot hij dood was;*
- *de verklaring van de mensen van [redacted] dat beklaagde al een hele tijd bij haar vriend woonde;*
- *de verklaring van de dierenarts dat beklaagde al maanden geen contact meer had opgenomen;*
- *de verklaring van beklaagde ter zitting dat ze wel gezien had dat de hond zich niet goed voelde, vermagerde en achteruitging maar dat ze niet naar de dierenarts ging omdat ze daarvoor de financiële middelen niet had;*

staat het voor de rechtbank vast dat deze hond zonder noodzaak pijn heeft ondergaan en zonder noodzaak is omgekomen door de handelingen van beklaagde. Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde steeds wegvlucht voor problemen en ook in dit geval zo heeft gehandeld. De hond kon blijkbaar niet terecht bij haar vriend en dan besliste ze maar om haar hond in haar sociale woning eenzaam en onverzorgd achter te laten. Ook haar sociale woning liet zij

totaal verkommeren en ze deed niet de inspanning om haar afval correct te beheren of de dode hond af te voeren.”

5. De strafdoelstellingen kunnen onder meer bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader.

De bewezen feiten en de wijze waarop deze gepleegd werden, tonen aan dat de beklaagde volstrekt onverschillig is voor het leven en lijden van dieren.

Het hof verwijst voor de straftoemeting verder naar de overwegingen hierover van de eerste rechter, maar is van oordeel dat de door de eerste rechter opgelegde straf in het kader hiervan niet voldoende uiting geeft aan de maatschappelijke afkeuring voor deze gruwelijke feiten. De hierna bepaalde effectieve geldboete confronteert de beklaagde bovendien met het feit dat de bewezen feiten kosten voor de samenleving hebben veroorzaakt, in de vorm van de inzet van politie en justitie.

De geldboete is te verhogen met 70 deciemmen. De hierna opgelegde vervangende gevangenisstraf moet verzekeren dat de beklaagde de geldboete betaalt.

6. De beklaagde toont aan, door de wijze waarop de feiten gepleegd werden, niet in staat te zijn om te waken over het welzijn van dieren die zij houdt. Daarom legt het hof haar een definitief verbod op tot het houden van dieren als beveiligingsmaatregel. Om de naleving van dit verbod te verzekeren, gaat het hof in op de vordering van het openbaar ministerie tot het opleggen van een dwangsom gekoppeld aan het verbod en dit zoals hierna bepaald.

7. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 3 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis* Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 68 Vlaamse Codex Dierenwelzijn.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend bij verstek,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen enige telastlegging tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met decimen tot 4.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verbiedt de beklaagde _____ definitief om dieren te houden en dit onder verbeurte van het betalen van een dwangsom van 50 euro per dag bij overtreding van dit verbod, met een maximum van 10.000 euro aan te verbeuren dwangsommen;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering

van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 61,01 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 35,90 euro in eerste aanleg en 103,99 euro in beroep.

|

Kosten eerste aanleg: € 35,90

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 21,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,54

€ 94,54

+ 10 % : € 9,45

Totaal : € 103,99

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer ; als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren

en in openbare rechtszitting van

7 november 2025 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter ; in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van .